

"שירים אארוג"

ערב לדמותו של

הרב **משה צבי נרי'ה** זצ"ל

ב' אדר א' תשנ"ז • היכל התרבות תל-אביב

תכנית הערב

פתיחה
דברי הערכה
תכנית אמנותית

חלק א'

לאורו נלך - עקיבא מרגליות
שיר הכבוד - אורי שבח, שלומי נגלר
והביאותים - דדי גראוכר
לעד חיה בלבבינו - עקיבא מרגליות
תורה עלי עלי - צוות הווי בנ"ע - מחוז דן
מחרוזת בני-עקיבא - מקהלת יב"ע כפר הרא"ה
שיר ערש לרות - שמואל קרישר
הוי עם בוטח - אמיתי אריכא
הוא אלוקינו - אמיתי אריכא
בראשית היתה המחשבה - מקהלת יב"ע כפר הרא"ה
ישראל עם קדושים - הרב נר"ה זצ"ל
מחרוזת מוצאי שבת - מקהלת יב"ע כפר הרא"ה

הפקת הערב

הפקה: מרכז ישיבות בני-עקיבא, משרד החנוך התרבות והספורט, מרכז ההסברה

מפיק בפועל: חנניה ריצ'מן

נהול מוסיקלי: יוסי קירש

כתיבה, עריכה וייעוץ: צילה בראלי

במוי: שי לביא

יחסי צבור: גיל שפר

אמנים: דודו פישר, דדי גראוכר, עקיבא מרגליות, אורי שבח, שמואל קרישר, אמיתי אריכא, שלומי נגלר, מקהלת יב"ע כפר הרא"ה, צוות הווי בני-עקיבא - מחוז דן

הנחיה: מנחם מכלסון, אבי רט, שמוליק רוזנבלום

הגברה ותאורה: קול אור

הקרנת וידאו: וידאו שר

תפאורה: ארגונית

עצוב והפקת תערוכה: יואל זיו

עריכת וידאו: סרט למזכרת

פרסום והפקות דפוס: פרסום אורן פלוס

חסות: ערוץ 7

...וואו צאקייח אהאלפ פני אזוי
פני יוצק כל תמי
שייך אי הויב לוח-קבשו
שייך שירח אזוי...

זיקות ירואים, ז' מאוס, ז"א.

"שייורים אארוג"

ערב לדמותו של

הרב **משה צבי נרייה** זצ"ל

ב' אדר א' תשנ"ז • היכל התרבות תל-אביב

מרכז ישיבות בני עקיבא
בישראל

משרד החינוך התרבות והספורט, המשרד לענייני דתות
מרכז ההסברה

סגן ראש הממשלה
שר החינוך התרבות והספורט

כס"ד

ירושלים, כ"ח בשבט תשנ"ז
5 בפברואר 1997
603

שירת חייו של הרב מ.צ. נריה זצ"ל באמצע נפסקה

שירתו של גדול בישראל, רבינו הרב נריה זצ"ל באמצע נפסקה, מפני שאי-אפשר לו למלא כל שליחותו בימים שקצב לו יוצר האדם: הרב נריה למד ולימד כל חייו, שנה והגדיל תורה לאורך שנותיו, בנה בתי מדרשות ובתי אולפנות, והעמיד רבבות תלמידים - ועד סוף ימיו צר-היצירה הביאו להוסיף עוד ועוד נדבך, על נדבכים הרבה שהניח.

הרב נריה חינך דור שלם וביקש לחנך דורות אחריהם, פרש רשת ישיבות ואולפנות - ונכסף להגדיל עוד ולהאדיר.

אך מנחמים ומתנחמים כשגדול שכמותו בישראל - ניסתלק לבית עולמו.

מנחמים ומתנחמים בתורה שהוגים תלמידים אחריו, בהוראה שהם מורים על-פי משנתו ודרכו ובהרחבת והעמקת הישיבות והאולפנות של בני-עקיבא. זה השיר שנמשך משירת חייו של הרב נריה שאינו פוסק.

זו הישארות נפשו בנפש בנינו ובנותינו שנו- נריה - הוא נר לרגלם.

הרב נריה הניח יסוד תורני חינוכי ולאומי לתפיסת עולם של תורת ארץ-ישראל: המשלבת תורה שאינה פורשת מהתישבות, בנין הארץ והגנתה, ובנין הארץ ישובה והגנתה שאינם פוטרם מפני שיש בהם עומק ולהט של תורה.

תורה שמגדלת את בנין ארץ-ישראל ובנין ארץ ישראל שמאדרת את התורה.

אנו אומרים למורנו מ.צ. נריה נוחו-עדן:

שירת חיך לא נפסקה, היא נמשכת. כל שאמרת, אנו לומדים לומר, כל ששרת אנו מוסיפים לשיר - יברכה ה', רבנו ומורנו, נעים זמירות הציונות הדתית.

ביגון ובכאב
לבואין המר
זבולון המר

לאורו של מורנו ורבנו הרב נריה זצ"ל גדלנו, מתורתו התבשמנו, ואותה אנו
משתדלים להנחיל לדורות הבאים.

דרכו הייחודית, שירתו, הנהגותיו, הליכותיו, עומדים לנגד עינינו עוד מזמן שהיינו
תלמידים בישיבה, חניכים בתנועה, ועד היום פעולותינו ומעשינו מושפעים מדרך זו.

בהקדמה לספרו "שיחות הראי"ה" כתב הרב נריה על מו"ר הרב קוק: "צירופי
האותיות והמעשים, השיחות והעובדות, קטעי האגרות והמובאות מכתביו ופרטי
פעליו מפי עדי ראייה ושמיעה מציגים לפנינו תמונה חיה ומגוונת הממחישה את חיי
איש המופת, את קדושת מחשבתו ונועם שיחתו, את עושר כתיבתו וברכת מעשיו..."

הרב נריה זצ"ל זכה ללכת לאורו של הרב קוק, ליישם בעצמו את הקדמתו שלו
ולמסור לדור שלנו את קדושת ההוויה כפי שירש ממורו ורבו.

הרב נריה העמיד בפנינו אתגר עצום: לבנות ארץ-ישראל דתית, ואכן את היסודות
הוא הקים. אנו נמצאים בעיצומה של מלאכת השלמת הבניין, שבו הלאומיות
מלאת תוכן יהודי, והיהדות יש בה בניין ועשייה לאומית.

אנו נמשיך לקדם ולפתח את הישיבות והאולפנות הפזורות ברחבי הארץ,
המהוות בית-היוצר לעיצוב דמותו הרוחנית של הדור הצעיר. זו הדרך שבה אנו
צריכים ללכת ואשר בע"ה נצליח להגשימה.

אני מברך את מרכז ישיבות בני-עקיבא, המחדש את פעולותיו ביתר-שאת וביתר
תנופה, להקמת מוסדות חדשים להפצת תורה.

ברכות על הקמת קרן המלגות, המעודדות את התלמידים בלימודיהם.

לאורו נלך.

יגאל ביבי

"השירה הזאת..."

"וכי שירה אחת היא, הלא עשר שירות הן? הראשונה במצרים, שנאמר: "השיר יהיה לכם בליל התקדש החג", השניה על הים שנאמר: "אז ישיר משה", שלישית שנאמרה על הבאר שנאמר: "אז ישיר ישראל" וכו'... (מכילתא).

עשר שירות וגם עשר לשונות של שירה: שיר, מזמור, נגון, נצוח, וכו'... מהן בנוי ספר תהילים שרובו ע"י נעים זמירות ישראל נאמר ושותפו בו: אדם, מלכי צדק, אברהם, משה, דוד, שלמה וכו'... עשרה בני אדם אשר כשם שפרצופיהם שונים כך גם דעותיהם שונות ודרך השירה שלהם שונה, כל אחד וסגנונו, ודוקא השוני הזה הוא היוצר את ההוד והיופי, כדרך שכל מנגינה יפה מצלילים שונים היא מורכבת.

"בעשרה לשונות של ספר זה... כנגד עשרה בני אדם שאמרוהו" (רש"י). ברם, יש ועשרה לשונות ע"י אחד הם נאמרים. מפי מרן הרב חרל"פ ז"ל למדנו שישנן נשמות כלליות, "נשמות בני עליה הנשלחות מלמעלה למטה" ומפני שהם "מועטים עמד ושתלם בכל דור ודור". להם, לנשמות הכלליות – אין כל ספק – כל עשר לשונות הזמר להם. אלא שיש תחום בהם הם מתבלטות יותר.

כזה היה המורה הגדול מטפח דור הכיפות הסרוגות, הרב משה צבי נר"ה זצ"ל. זכה הוא להתבלט כמשורר אהבת תורת ישראל, אהבת עם ישראל ואהבת ארץ ישראל. זכה הדור לקלוט משירתו רבת הגוונים במישרין ובעקיפין.

בהתגלותו הכללית הראשונית, העניק לבני עקיבא, "יקירי לבבו" של מורו ורבו הגדול והדגול, רבה של ארץ ישראל מרן הראי"ה זצ"ל, לאחר מכן ליצירת רוחו ישיבת בני עקיבא בכפר הרואה והימנה לשיבות ואולפנות שקמו והתפתחו לשמחת לבו, ובסוף לחלוצים העוברים לפני המחנה ליישב את חבלי הארץ ששחררו משממונם, שזרים רואים עצמם כבעליהם.

ועוד עלינו לשוב לדבריו של מרן הרב חרל"פ ז"ל: "שני מיני אנשים כלליים ישנם בעולם, יש אחד שהוא חי בפרטיותו, אלא שאנשים רבים יונקים מפרטיותו, ועל כן הוא כללי, מפני שרבים יונקים ממנו. ויש אמנם איש כללי – שהוא יונק מהכלליות. הראשונים אעפ"י שרבים צריכים להם, בכל זאת מצד עצמותם אינם אלא פרטיים והם יכולים להתקיים בלי הרבים, אלא שהרבים אינם מתקיימים בלעדיהם, אבל האחרונים הם כלליים מכל צד, הם צריכים לכלל והכלל צריך להם" (אמרות טהורות).

ולנו נראה כי יש גם אנשים כלליים החיים בפרטיותם ומעיינות פנימיים מגדלים ומפתחים אותם, אבל בנוסף לכך הם גם יונקים מהכלל, ותוספת ייחודית להם: "הם מעלים את כל המגמות של הכלל ומזככים ומטהרים אותם, ושוב מוסרים ומשפיעים על הכלל ומבררים לפנייהם מגמתם הפנימית" (אמרות טהורות).

זכה הרב משה צבי נרי'ה זצ"ל למעיינות פנימיים משלו שנפתחו לו כתוצאה מיניקתו ממוריו ורבותיו גדולי הדעה ואדירי המחשבה מרן הראי"ה ז"ל ותלמידו-חברו מרן הרב חרל"פ ז"ל ואף לינוק ממעיינות כלליים בבחינת ומתלמידי יותר מכלם, וזכה לכך שחיוו הפכו להיות שירה אדירה לתורה, לישראל ולארץ ישראל. עליו אפשר לאמר "אשירה לה' בחיי" – כל חיוו שירה של קדושה, שירה לקדוש ברוך הוא.

הרב צוקרמן אברהם

כפר הראוה, ערב שבת שירה, תשנ"ז

"שירים ארוג"

במלאת שנה להסתלקותו של מורנו ורבנו הרב משה צבי נרייה זצ"ל, נתכנסנו לערב-קשב לדמותו הניגונית הארוגה בין שיריו – עלי כנור ועוגב.

"ויהי לאבל כנורי ועוגבי לקול בוכים" (איוב ל, לא). המוזיקה מתחלקת לשני חלקים: החלק המדעי והחלק הרגשי. המדע המוזיקלי הוא רחב לאין חקר, והצד הרגשי הוא עמוק לעין ערוך. הכנור מסמל את הצד המדעי, כמו שכתוב "אפתח בכנור חדתי" (תהלים מ"ט, ה). לפתרונה של חידה צריכים לאמץ את השכל, וכן נאמר "עלי הגיון בכנור" (שם צ"ב, ד). הצלילים הדקים של הכנור מעוררים ומפתחים את המחשבה.

לא כן העוגב – הוא מסמל את הצד הרגשי. המייתו חודרת ללבבות, מעוררת שמחה, כמו שנאמר "וישמחו לקול עוגב" (איוב כא, יב). (הרב קוק זצ"ל).

הרב נרייה זצ"ל היה לנו גם כנור גם עוגב. בסגנונו-ניגוני פעל והשפיע ברוחב דעת והמיית הלב.

בקיץ תרס"ג, מוצאי שבת קודש פרשת שלח, ברך הרב נרייה את אורחה-של-ירושלים, החזן המפורסם ר' יוסלי רוזנבלט, וכך אמר: "להגאון רבי אליהו מוילנא ז"ל גילו מן השמים פרושים מרובים על הפסוק "עלו זה בנגב". בין הפרושים היה גם נגון לפסוק זה. למדנו מזה שגם ניגון שייך למערכת הפרשנית. הנגון הנכון, המתאים, המרגש המבטא – מחדיר ללבבות את הפרוש של המילים. גדולתו של האורח הדגול היא, שהקב"ה העניק לו מתנה מיוחדת – שנגינתו היא פרשנות. כל תפילה המושרת על ידו, מקבלת פרוש חדש, פרוש שדורנו זקוק לו. וכשהוא פותח את שערי הזמרה, נפתחים לפנינו שערי תפילה".

– מה נאים הדברים למי שאמרם.

הרב נרייה זצ"ל פתח שערי תפילה ושערי לבב בשערי זמרה – בנגון

ורקוד, בחרוז של פזמון, בבטוי של שירה. עולמו הפנימי-נגוני, עולם שירה-של-מעלה...

עצמותו של הרב נריה זצ"ל – כולה אמרה שירה.
אולם אין בה – בשירת-ערב – לבטא כל עצמותו.
עוד רחבה ההרמוניה ועמוקה מני ערב...

נפרוט הערב באצבעותינו על מיתרי כנור ועוגב.
עוד בידנו קשת ברוכת גוונים-נגונים שיש להשמיע – נגון של תורה, נגון של יראה, נגון של רועה...

ועוד לוחשים לנו העשבים שירתם, ומשירת העשבים נעשה נגון של רועה...
ועוד היד נטויה...

מעשה-אורג של שירי הערב, הם שירים שחבר הרב נריה זצ"ל, או שירים שמזוהים עם דמותו ותפיסת עולמו. בחוברת זו נדפסו רק אותם פרקי שירה שחבר הרב נריה זצ"ל. חלקם מובאים בערב זה לראשונה. ברשימותיו עוד שירים רבים ופרקי פרוזה פיוטית. מקוים אנו שבעזר ה' נסתייע להביא כתוביו הידועים והגנוזים ערוכים בדפוס בהקפם המלא.

שלמי-תודה לעושים במלאכת אריגת-ערב זה: צבי צויבל, אלחנן גלט, דובי טל, שמואל רוזנבלום, ומר יעקב סלע ממרכז ההסברה – נועם ה' עליהם ועל מעשיהם.

כוחו של ניגון

"קחו מזמרת הארץ בכליכם" (מ"ג, י"א) – דרש רבי נחמן מברסלב ז"ל:
"מלמד ששלח יעקב אבינו עם בניו מנחה: ניגון של ארץ-ישראל!" (לקוטי
מהר"ן תניינא, סו' ס"ג).

לכאורה תמוה הדבר ביותר: ניגון-של-מעלה מביתו של יעקב אבינו,
מנגינה שנחגגה ועלתה מעמקי נפשו, שחברה באוירה הזך של ארץ-
ישראל, באויר אדמת-הנבואה, כיצד אפשר להוציאה לחו"ל, לשלוח אותה
במתנה למשנה-למלך-עכו"ם, שיסאב אותה בנגינת-שותי-שכר, במרוח-
סבואים?

אלא, כאן גנוזה דאגתו הפנימית של האב השכול לבנו שנעלם, התקוה של
"ושילח לכם את אחיכם אחר" שלא הרפתה ממנו, המחשבות המשוטטות
שמא נתגלגל לפינה זו או אחרת במצרים, ונשתקע ונתרחק ונשה את כל
בית-אביו. והיתה הכוונה: ישלח הניגון למשנה-למלך, וינגן אח"כ
בראש-חוצות, ואולי יגיע לאזני הבן האובד, ופתאום ישמע ויזכר בימי
נעוריו בבית-אבא, ויעורר נימות חבויות בלב, ורוח אחרת תפעמהו, ולבש
עוז וחתר ושב אל בית-אבא.

(הרב נרייה זצ"ל)

"כי במקלי עברתי את הירדן"

העלייה לארץ-ישראל — כי בתמוז תר"ץ.
המיית הנפש על סיפונה של אניה...

י"ט בתמוז. ים התיכון.

מחר... מחר נשוב אל ארצנו.

רוח חדשה עברה עלי... רוח של חיים, של תחית עם-גולה מרגיש אני
שנוי בכל.

השמש מזהירה בזוהר המשעשע את הנפש, המלטפת בחיבה ואהבה
מסותרה.

גלי הים רוקדים, רוקדים במעגל במחוגה סביבות האניה, והאניה גם
היא מתרוממת ויורדה.

הכל נראה בעיני כעין הרמוניה של שמחה. חדוה מלאה אצילות
וקדושה, הוד ויופי — זוהר עליון.

--- ויהי אור, נסו צללי החושך ---

אור וחושך היו משמשים בערבוביה קודם בריאת העולם —
אבל אני כבר בראתי עולם, עולם חדש,
ושם ישרור אור שאני צופה בו מראש עולמי ועד סופו.

כ' בתמוז

שלשה ימים יש בעולם וכל אחד מהם מוקף רבבות עולמות...

כמה גדול היה הרגע ששלשתם נצטרפו כאחד:

ים האורה — מעל

ים התכלת — מתחת

יום הרגשות — בלבבי...

"בני עקיבא - הידרד במעלה"

"סניף בני עקיבא הורה דעה, הבין שמועה, קבע אורח חיים של ימי מעשה ויצק דפוסי שבת ומועד. שאיפתו וחזונו, שירתו ונגינתו, נעשו למלווים נאמנים לאורך ימים". (הרב נר'ה זצ"ל)

בְּשֵׁעָה זֹו

הֵרַת גּוֹרֵל

חֵבֵר — עֲלִיתָ

עַל פּוֹלֵם

נְאֻמוֹ, מְסוֹר

לְקִדּוּשַׁת חַיִּים

חֲמוּשׁ, אֲזוֹר בְּמוֹסֵר —

אָדָם

לְבָבְךָ — סֶדֶן

הִרְעִינִי — פְּטִישׁ

מִצְעִיר קֶטָן

יִצְרָתָ אִישׁ!

"והנוער בקש שירה משלו - שירת נוער. היינו צריכים "לגיייר" שירים. לקחנו שיר של הנוער העובד והוספנו לו מילים משלנו" -

תּוֹרָה עָלַי עָלַי

אִשׁ הִדְלִיקִי בְּלִבִּי

תּוֹרָה רַבַּת אוֹרָה

תּוֹרָה וְעִבּוּדָה

בָּאֵנוּ בְּשִׁירָה זְמֵרָה

אֵנוּ עֲמַלֵי תּוֹרָה

לָנוּ אֲדוֹן כָּל מְסֹר

אֵת גְּאוּלַּת הַמְּחַר

יד אחים

יד אחים לָכֶם שְׁלוּחָה, הַנוֹעֵר הַחֲכִיב.
עַל הַגְּלָנוּ פּוֹלְכֶם חָנוּ מִסָּבִיב.
יִזְהוּר לָכֶם פּוֹכֵב תּוֹרָה,
הִרְכָּכֶם סוּגָה בַּעֲבוּדָה,
מִיָּדִי אֲבִיר יַעֲקֹב לָנוּ מוֹרְשָׁה.
רְאִישֵׁינוּ בְּעַמְקֵי תוֹרָתָה,
כִּפְּיָנוּ בְּרִגְבֵי אֲדָמָתָה
בְּלֵב אַמְיִץ בְּעִזְרַת ה', עֲלֵה נַעֲלָה
קְדִימָה בְּנֵי עַקִּיבָא, הַיָּדָד, בַּמַּעֲלָה!
קְדִימָה בְּנֵי עַקִּיבָא, הַיָּדָד, בַּמַּעֲלָה!

עַל רֵכְסֵי הָר

עַל רֵכְסֵי הָר, אַחַת שְׁתֵּים חֵבֵר צָעַד,
הִלָּאָה, הִלָּאָה הַתְּקַדֵּם וְלֹא עָמַד.
לְמִרוֹת כָּל הַמְכַשׁוּלִים, לְעוֹמֵת כָּל הַנְּחָשָׁלִים.
יִתְקַדְמוּ בְּנֵי עַקִּיבָא!

אֲבֵנֵי נֶגֶף מִטָּה-מִטָּה מוֹשְׁלָכוֹת
בַּמּוֹרָד בְּאוֹמֶץ-יָד מְתַגְלָלוֹת.
פָּנוּ דֶרֶךְ סוּלוֹ כְּבִישׁ בַּל יִפְקַד מִכֶּם אִישׁ
בְּעוֹז קְדִימָה בְּנֵי עַקִּיבָא!

שֵׁם בְּיִשְׁבִּיבָה, גְּמָרָא תוֹסְפּוֹת חֵבֵר לְמַד,
שֵׁם בַּפְּרָדֶס, עָדָר, זֵיבֵל, גִּיזִים, עֶבֶד.
בְּיִשְׁבִּיבָה לְמַד תּוֹרָה וּבַפְּרָדֶס גַּם עֲבוּדָה,
כּוֹז הִיא דֶרֶךְ בְּנֵי עַקִּיבָא!

"שירים אחרונים"

מֵאֵהְלֵי תוֹרָה

מֵאֵהְלֵי תוֹרָה וְשִׁדְמוֹת עָמַל
נְקוּמָה הַנֶּעַר נְקוּם וְנִגְאָל,
בַּתּוֹרָה נִכְבָּשׁ
הָאָרֶץ נִחְרַשׁ
קְדִימָה הַנֶּעַר, גּוֹאֵל הָעַם
יִשְׁגָּה דוֹר צָעִיר
בְּכַפָּר וּבְעִיר
יִגְבִּיר מֵאֲמִץ, יִתְנַעַר וְקָם.
עוֹד יוֹל הַפֶּלֶג וַיִּשְׁטוּף הַגַּל,
מֵרָץ עֲלוּמִים יִרְקִיעַ אֵל עַל
יִשַׁע וּפְדוֹת
טוֹהֵר יְלָדוֹת
בְּכַח, בְּאֲמִץ-זוֹ הַתְּעוּדָה!
יִלְכוּ רִבּוֹת
בְּדַרְכֵי אָבוֹת,
יִקִּימוּ חַיֵּי תוֹרָה וְעִבּוּדָה.

הוֹי, אַחִים נְרִיעַ

הוֹי, אַחִים נְרִיעַ
עַד אֲשֶׁר נִגִּיעַ
לְקַבּוּצַת בְּנֵי-עַקֻּבָּא.
פִּינַת אָבֹן, אָרִיחַ
בְּרִינָה שָׁם נִיחַ
עַד תִּקְרָה וּמְעֻזָּה,
הוּ מְתֵי יְבוּא הַיּוֹם
יִתְנַשֵּׁם הַחֲלוּם.
חֲלוּם חֲזוֹן הַנְּעוּרִים.
חִבְצֵלַת הַשְּׂרוּן
עִם בְּלָנוּ רוֹן תְּרוֹן
יִתְפָּרְצוּ פּוֹחוֹת עֲצוּרִים

רְכִיבִים בְּשֶׁדָה הַרְאִיה

על מרן הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל
"יש ואני רואה את עצמי במהדורה חדשה של נס חנוכה, פך שמן גנוז,
והוא חתום בחותמו וטבעתו של כהן גדול".

הן לא כַּמְעֵין בְּסֶתֶר הָרִים
אף לא כְּבָאָר עֲמוּקָה בֵּין תְּהוֹמוֹת
כִּי אִם כְּרִכִּיבִים זוֹרְפִים בְּעוֹז
זָרְמוּ גִשְׁמִיךְ עַל שְׂדוֹת לְבוֹתֵינוּ.
אך לא רק עָבִי גִשְׁם נוֹשָׂאֵי בְרַכַּת מַיִם
הָיוּ לָנוּ עֲנֵי כְבוֹדךָ
כִּי אִם יָחַד עִם שְׁפַע הַבְּרָכָה
יָרְדוּ הַזְרָעִים עִם גִּמְפֵי הַרוּיָה
"חֲטִיִּים שֶׁיָּרְדוּ בְּעָבִים"
— אַתָּה הַזּוֹרֵעַ, הַמְשַׁקֵּה, הַמְצַמֵּחַ

(נכתב עוד בחייו של הרב קוק)

הַאֲמַנִּם אֵינְנוּ?

כּוֹלוֹ סְפִירַת נְצַח, כּוֹלוֹ הוֹד—שְׁבֻנְצַח
הוא הַזֶּה מְנַצְחוֹ גַם עָלֵינוּ...
אִם יֵשׁ בָּנוּ מִשְׁהוֹ מִן הַנְּצַח,
הֲרֵי זֶה כְּאוֹתוֹ הַשְּׂמַח, כְּאוֹתוֹ הַקּוֹ הַמְקַשֵּׁר אוֹתָנוּ אִתּוֹ,
כְּאוֹתוֹ חֵלֶק הַנְּפֶשׁ וְהַנְּשָׁמָה..."

בעז אמונה

בגליון כ"ג של זרעים, נרפס השיר ללא חתימת המחבר "נריה".
גרמניה גרשה מאדמתה פליטים יהודים לפולין, גם הפולנים לא רצו
לקבלם.

הוי עם בּוֹטַח

הוי עם בּוֹטַח
חי-קיים על אף הכל,
על מוקד-מוֹצַח
יָצָא בְּמַחֹל

דָם עֵשֶׂן וְאֵשׁ
יָם-צָרוֹת גּוֹעֵשׁ
עַל צִיּוֹן מְתֵי אֹר חֲדָשׁ תְּאִיר?

שְׁמַע קוֹלֵנוּ,
הַשְׁמִיעֵנוּ,
מְתֵי יִבְנֶה, יִבְנֶה הַמְקַדֵּשׁ!

טירת צבי — עלייה והתעלות

בכ"א תמוז עלו אנשי הטירה ובכ"ח אדר נתעלו.
ליל ההתעלות העלה את יום העלייה.
ליל הישועה, ליל עזרת ה' בגבורים, קבע מקום מיוחד לטירה בלב
התנועה, בלבה של יהדות התורה, בלב הישוב כולו.
כ"ח באדר — נאדר בכח, נאדר בגבורה, אזור בתפארה.
כשם שפתחה הטירה שער כבוד לחלוציות הדתית,
כך פתחה את ניב שפתיה של השירה הדתית.
"אזוהי עבודה שהיא צריכה עבודה? — הוי אומר: זו שירה" (במדבר
רבה פ' י').

אין רוח השירה האמיתית שורה, אלא מתוך יצירה של ממש, מתוך
עבודה תמה ושלמה" (הרב נרי"ה זצ"ל, הקדמה לפואמה "ליל טירת צבי")

את ליל כ"ח אדר תארה ברשימה מרגשת הגב' חנה אור, אמא-של
רותי הקטנה. למקרא דבריה, כתב הרב נרי"ה זצ"ל שיר ערש לרותי:

נומי נומי רותי-תי
מתנפלים על טירתתי
בדורים מזומזמים
נומי נומי נומי נים

רותי-תי אל תפחדתי
באן רובה במקום הגדי
זה מזמן הגדי ברח
הבי רותי נחיה כד

הגדי ישוב בחזרה
בוא יבוא אל הטירה
אז נחיה חיי חרות
תגדלי תהיי לרות

”שירים אחרונים”

”מעשה ביריה מסמל את אחדות האומה במאבקה.
לנוער הדתי הוסיפה ביריה כתר חדש במערכתו — כתר האסיר, אסיר
ציון דתי” (יצחק רפאל)
הרב נרייה זצ”ל, כתב ביגון ועודד:

בִּירֵיהַ הֵלֵא תִשְׁאַלִי
לְשֵׁלוֹם אֶסְרֶיךָ,
אֲשֶׁר מִשְׁמֵר הָיָה לִילָם
וְיוֹמָם — לְכַנּוֹת גְּדֻרְיָךְ.

יוֹם לִקְחוֹ-הוֹבְלוּ אֶל פְּלֵא,
נִגְלָה כְבוֹד בְּגִלְיָלֶיךָ,
כִּי גַעְזוּ פְחוֹת-פְּלֵא
— הִתְאוּשְׁשֵׁת בְּאַלְפֵיךָ!

”שִׁלְחוֹן עֲרוּךְ” אֲשֶׁר סִימּוֹ
רַבִּי יוֹסֵף בְּזִבְלֵיךָ,
לְרַגְלָם גַּר הָיָה תְּמִיד,
עֲדֵי עָלוּ עַל הַרְרֵיךָ.

עַת נִודַע: נֶפֶל דְּבַר,
— בָּאוּ זָרִים מִקְדְּשֶׁיךָ!
בְּיִשְׂרָאֵל נִצּוֹץ הִבְעֵר,
— הִדְלַק עִם בְּלִפְיֵיךָ.

עַיִן פְּקוּחָה בְּחֶשֶׁךְ לַיִל,
לְבַל יָבוֹא זֶר בְּגִבְלֵיךָ
לֵה נִגְלוּ מְרֹאוֹת אֵ-ל
יוֹם לְמִדָּה שֵׁם בְּגִוְיָלֶיךָ.

וְאִם בְּפָנַי בּוֹנֵי מוֹלְדֹת
זָרִים סָגְרוּ שְׁעָרֶיךָ.
בְּנִקְיָי סָלַע נָמוּ אֶהֱל
וַיִּשְׁכְּנוּ בְּתַחוּמֶיךָ.

וַיִּד קוֹשֶׁרֶת אוֹת טוֹמְטָפֶת
בְּהִבְקַע עָלֶיהָ שְׁחָרֶיךָ,
הַחֲזִיקָה שְׁלַח, יָפִי-יָפֶת
לֹא לְמַעַנָם אֶךְ לְמַעַנֶיךָ...

וְלֹא חָתוּ, לֹא נְסוּגוּ,
בְּנִפּוֹל אֶהֱל בְּיַד שׁוֹסֵיךָ.
שְׂרִירֵי לִבָּם אִז שׁוֹרְגוּ,
נִצְמְדוּ אֵלַי סְלַעֶיךָ.

וכי הפליאו מכותם
 שומרי אדום מעניך.
 ברומיה כאב נשאו,
 — מכאוב עם במכאובך.

ועזי נער גזי הרנינו
 בהעפילם אל משגבך.
 עלו, באו, וישכנו —
 שכינת א-ל בחלמישך.

ביריה, את לנו אור!
 לעד יהלו חלוציך,
 מני צנוק יצאו לדרור
 בנים — כנור הם לשיריך!

רון תקומתך און יצקה,
 בין חומות על בחיריך,
 בבני מלך הרור מלאו
 בכלא עכו, נסיכך.

ביריה, הלא תשאלי
 לשלום אסיריך,
 אשר משמר היה לילם
 ויומם — לבנות גרדיך.

לא אבו חלל הפהן
 — יד אחזה במעדריך,
 ועת סחבום הכלבים,
 רעבו, צמו בפיריך.

אנשי ההר

לכוהני-עמל במקדש-מולדת
דימינוכם אנשי עציון.
כמבין סלעים צמחתם ועליתם
אנשי ההר.
בשבילי עקדה,
בין חברון לירושלים
צעדתם בדד.
הרים קדומים הצמחתם-הפרחתם.
עד נעקדתם עליהם כעולות תמימות.
קרבן צבור.
צבור שלם נעקד על מזבח.
על סף המדינה ולמענה חלל נפלו.
חרב ישראל בידם ונצח ירושלים בפיהם.

נחם...

נחם ד' אלקינו את אבלי עציון,
יתומיו, אלמנותיו והורי לוחמיו.

הבט משמים וראה את המזבחות
ואת אלה עקדות זכור.
כי היית אב ליתומים
ולב אלמנות תרנין.

אור פניך נשא על השורידים
ברך את גירם וביתם תקומם.
יעלו חסדיך מחברון
ונחומיך מירושלים.

כה לחי

מלחמת השחרור. מבצע חירם. חטיבה שבע שחררה את הגליל. חיילי החטיבה הדתיים קבעו שבת הודיה – שבת פרשת וירא. הרב נריה הגיע כאורח לשבת. הוא קלט שיר שאנשי היחידה הרבו לפזם בימי הסוכות ובימי הקרב. לבקשת אנשי היחידה חבר לשיר מילים מתאימות. השיר החדש הפך להמנון היחידה. הוא נכתב על לוח עץ גדול שנתלה על הטנק הראשון – טנק ”בר יוחאי”.

צְהִלִי וְרַנִּי חֲטִיבָה שְׁבַע,
הַנּוֹדֵעַת מִדֵּן וְעַד בְּאֵר-שָׁבַע.
צוּר יִשְׂרָאֵל נִצְחוֹן לֵךְ הַנְּחִיל
חֵיל שְׂרִיגֶיךָ שְׁחַרְרֵה הַגָּלִיל.

שִׁיר לְמַעֲלוֹת
אֶל הַגְּבָעוֹת
אֶל הַהָרִים אֲשֶׁר עֵינִי,
מִמִּירוֹן,
רַבִּי שְׁמַעוֹן,
צוּעֵד לְפָנֶיךָ, בַּר יוֹחָאִי

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לְחֵי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי.

ירושלים של קודש

כ"ח באייר תשכ"ז. שחרורה של ירושלים.
עם ישראל כולו כינור לשירת ירושלים של זהב.
הרב נר"ה מעלה את השיר בקודש,
ובין יום כפור להושענה רבה משמיע את שירו "ירושלים של קודש".
(כעבור מספר שנים זכה השיר ללחן משלו.)

עת בְּשָׁלֵם עֲמֹדָה סְפָה
יין מְלָכִי-צֶדֶק מְשֻׁמֵּר.
זֶהר הָאֵב פְּאֵבֹקָה
— נוֹהֵר אֵל זֶה הָהָר.

עם בֵּן יְחִיד מְנִי חֲבֵרוֹן
צֶעֶד בְּחֶרֶדָה.
שְׁגִיב קְדוֹשׁ הַזְּכָרוֹן
— שֶׁל קִדְמַת עֲקֵדָה.

עוֹמֵד הָאֵב בְּדַחֵל-אֶתֵב,
אֵיתָן בְּהַר-הַמּוֹר.
וּבְרוּחוֹ עוֹלָה בְּלֵהֵב
— יִצְחָק לְקִרְאֵת הָאוֹר.

ירושלים שֶׁל קִדְשׁ תִּקְנֹת דוֹר וְדוֹר
שְׁמִיךְ לָנוּ תְּמִיד — שִׁיר מְזֻמָּר.

שִׁיר הַזְּהָב עֲדִין נִיבֹ
חֲבִיב יָקָר מְפֹ.
הַפֶּךְ בְּנוֹר, גּוֹנֵן זֶהֱבו
— לְעִיר שְׂפָלָה רָז.

וּכְפָרֵזֶל חֲזָק מְצוֹר
שִׁירוֹ שֶׁל הַלּוֹחִם.
אֵךְ עוֹד הַשִּׁיר אֵינוֹ גָּמוֹר
— בְּעֵמֶק-יָב פּוֹעֵם.

בִּי קִדְשׁ-נִצַּח זֹאת הָעִיר
חֲזוֹן כָּל אַחֲרִית.
וּלְעֲמָתוֹ מִתְחִיל הַשִּׁיר
— מִ"סֵּפֶר בְּרֵאשִׁית".

ירושלים שֶׁל קִדְשׁ תִּקְנֹת דוֹר וְדוֹר
שְׁמִיךְ לָנוּ תְּמִיד — שִׁיר מְזֻמָּר.

קרנו בזהר כהנוד
— מפז מגורה, שלחן,
בקע עלה קול לונוד
— נוגנים על הדוכן.

מצב סלם בדומיה,
מרקיע לשחקים.
מצבת-אבן-שתיה
— יעקב מקים

ושיר לשיר יביע אמר
קול עולי רגלים,
מבפורים, מקציר העמר
— המון כהמות גלים.

ההר הטוב משכן-ארון
אליו משה ערג,
בו יעלה העם ברון
— בהתקדש כל חג!

עיר עז-לנו לתפארת
— משוש לכל ערים,
קרית מלך מעטרת
— לה סביב הרים.

במרום ציון, ירושלים
— מגדלו בנה דוד.
היית לנו לעינים
נכספנו לך תמיד.

ירושלים של קדש...

בחרדת קדש עם עמר
מול עזרת-כהנים,
כהן-גדול פסע, צעד
נכנס לפני-לפנים.

בחנפת היכל ודביר
שערים נשאו ראשם
תפלה נשא בהלל ושיר
— המלך החכם.

בהוד נראה מאז נזכר:
שער-מזרח — נוצן, נצב,
דלתותיו של ניקנור
נחשת בזהב.

מירושלים שלמעלה
שכינה מרום-עולם
— ירדה. שמה מאהל-לה
עיני ולבי שם!"

ירושלים של קדש...

ירושלים של קדש...

ועת מקדש שומם וריק
— ראה יוצא שועל.
רבי עקיבא אז שחק,
האמין, צפה אל-על.

וכל עוד זכרך בער-יקר
בעמקי לבב
על נצחך העם נעקר
שמך לא-נשא-לשוא.

ירושלים של קדש...

כי עוד יעלה, יחג עם-רב.
במקום שועל ותן,
ירושלים-של-זהב
— לרעיתו נתן.

עתה באנו שוב אליך.
חברנו לך יחדו.
בעז העפלנו מגדלך.
— בסערת הקרב.

ירושלים של קדש...

דם געורים צלול מיין
זרם בפרץ כל קיר
יתום ושכול ודמעות עין
— למעגד העיר.

מאז גלינו מקננו
— "איכה יועם זהב"
חי חזונך בקינותינו
— בליל תשעה באב.

צונחי צה"ל — טובי בנך,
האדירו שם הגבורים.
הפכו ישועה חומותך
— תהלה בשערים.

בהגדע זרוע ענה,
אמונים נשבענו לך:
"ירושלים אם אשכחך
גם ימיני תשכח!"

ירושלים של קדש...

מאחר בתלנו יושב-תהלות
— מעולם משם לא זו —
שוב מאזין קושב תהלות
בבמקדש מאז.

עם גולה אסיר-תקוה
לציון דרש
ובעת טלטל — תמיד קבע
— זכר למקדש.

וְלֵב-הַפֶּתַל לְעִגּוּמִים
לְכָל אוֹכֵר, נִדְחַת,
שֹׁפֵעַ עֵז וְנַחֲוּמִים
— כְּמַעֲזֵן יִפְדֶּה.

יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל קֹדֶשׁ...

תְּבִיִּאִם וְתַטְעֵם
בְּנַחֲלַת הַהָר
עוֹד תִּנְשָׂאִם וְתִשְׁמִיעֵם
— פֶּתַקֵּעַ קוֹל שׁוֹפֵר.

וּמוֹל דְּבִיר קֹדֶשׁ לְכָרִיחַ-וְאֵת
עִם תְּפִלִּין עוֹמֵר
וְלַעֲמֹתֵי מַטְטָפוֹת
קוֹל מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:

יְבוֹא גּוֹאֵל לְשִׁבֵי-פֶשַׁע
בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה,
קוֹמֵי אוֹרֵי כְּפָדוֹת וַיִּשַׁע
צִיּוֹן — הִלְלֵי-יְהוָה
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל קֹדֶשׁ...

עוֹד יִקוּם לְתַלְפִּיזוֹת
בֵּית-תְּפִלָּה לְכָל עַמִּים,
בְּבִשְׁנֵים קַדְמוֹנוֹת
מִקְדָּשׁ-כְּמוֹ-רְמִים.

אם לדור בשורה

יובל ה-50 לשיבת בני עקיבא כפר הרואה.
 "השיבות הן מבצרי עוז לחלוציות אמיתית, לרוחניות אמיתית.
 נוער זה הוא בסיס איתן ליהדות, לציונות, להגשמה דתית חלוצית.
 נוער זה נושא בגאון את דגל ציון, נושא בקדושה את דגל ירושלים."
 (הרב נר"ה זצ"ל)

הימנון היובל

לתקן עולם באומץ	ב"יד אחים" "על רוכסי הר"
'פראשית היו המחשבות'	העפלנו בלי פחד,
והנה גדל הקומץ	ומאז — בקו ישר
עלה — הגיע לרכבות.	צועדים כולנו יחד.

בין סלעים ובין טרשים	דרוכי-עוז, אנשי חיל
צמחה — עלתה ישיבתנו.	הדרם — מרהיב עינים!
ועתה בת חמישים.	משמר הם יומם וליל
היא אמנו — הורתנו.	על חומותיך ירושלים.

לאהלי ימית יבואו	מחנה-ישע קם ויהי,
בני שפלה, בני דרום,	לא יירא ולא יחת,
לגולן — שם הר יקרא,	תגל נפשו ללא-נהי
באור-ד' יעלו לרום!	— רצופה היא אש ודת.

ברוך לנו עמלנו
 — הישיבות, האולפנות!
 זה אור חיינו — דורותינו,
 הבנים והבנות.

פדות תחיש לתועי-דרך
 תרים מכשול, תיישר גתיב,
 בעוז-רוח, בלי מורך,
 תחזק תגדל, וגבול תרחיב.

ברוך הוא מחוללנו
 שהגיענו ליוכל.
 ברוך צור-ישועתנו
 — לציון יביא גואל.

בלבלוב עולים בנינו
 בכרחים בערוגות.
 — מרנינות את לבנו
 בפותיהם הפרוגות!

מאירה רוחב-מולדת
 זאת התורה מורשה,
 שלהבתה עולה יוקדת.
 — איתנה ונחושה.

אם לדור בשורה

יובל ה-50 לשיבת בני עקיבא כפר הרואה.
"הישיבות הן מבצרי עוז לחלוציות אמיתית, לרוחניות אמיתית.
נוער זה הוא בסיס איתן ליהדות, לציונות, להגשמה דתית חלוצית.
נוער זה נושא בגאון את דגל ציון, נושא בקדושה את דגל ירושלים."
(הרב נר"ה זצ"ל)

הימנון היוכל

ב"יד אחים" "על רוכסי הר"
העפלנו בלי פחד,
ומאז — בקו ישר
צועדים כולנו יחד.

לתקן עולם באומץ
'פראשית היו המחשבות'
והנה גדל הקומץ
עלה — הגיע לרכבות.

דרוכי-עוז, אנשי תיל
הדרך — מרהיב עינים!
משמר הם יומם וליל
על חומותיך ירושלים.

בין סלעים ובין מרשים
צמחה — עלתה ישיבתנו.
ועתה בת חמישים.
היא אמנו — הורתנו.

מתנה-ישע קם ויהי,
לא יירא ולא יחת,
תגל נפשו ללא-נהי
— רצופה היא אש ודת.

לאהלי ימית יבואו
בני שפלה, בני דרום,
לגולן — שם הר יקרא,
באור-ד' יעלו לרום!

בְּלִבְלוֹב עוֹלָיִם בְּגִינוֹ
בְּפְרָחִים בְּעֲרוּגוֹת.
— מְרַנִּינֹת אֶת לִבְכֵּנו
בְּפוֹתֵיהֶם הַפְּרוּגוֹת!

בְּרוּךְ לָנוּ עֲמִלָּנו
— הַיְשִׁיבוֹת, הַאוֹלְפָנוֹת!
זֶה אֹר חַיֵּינוּ — דּוֹרוֹתֵינוּ,
הַפְּנִים וְהַפְּנוֹת.

מֵאִירָה רוּחַב-מוֹלָדָת
זֹאת הַתּוֹרָה מוֹרְשָׁה,
שְׁלֵהֲבָתָה עוֹלָה יוֹקֶדֶת.
— אֵיתָנָה וְנַחֲוֹשָׁה.

פְּדוֹת תְּחִישׁ לְתוֹעֵי-רֶדֶךְ
תְּרִים מְכָשׁוֹל, תְּיִישֵׁר נְתִיב,
בְּעוֹז-רוּחַ, בְּלִי מוֹרֶךְ,
תְּחַזַּק תְּגַדֵּל, וְגָבֹל תְּרַחֵב.

בְּרוּךְ הוּא מְחוֹלְלָנוּ
שֶׁהִגִּיעָנוּ לְיוֹבֵל.
בְּרוּךְ צוּר-יִשׁוּעָתָנוּ
— לְצִיּוֹן יָבִיא גּוֹאֵל.

מרכז ישיבות בני-עקיבא

רח' דובנוב 7 ת"א, טל. רב קווי 03-6916011, פקס. 03-6958804
 למכתבים: ת.ד. 40025 תל-אביב 61400
 ראש ישיבות בני עקיבא: הרב אברהם צוקרמן
 יושב ראש המרכז: הרב חיים דרוקמן
 סגני יו"ר: הרב משה קליין, הרב זאב קופולוביץ'
 מנכ"ל המרכז: מר אלחנן גלט

מרכז ישיבות בני-עקיבא: 34 מוסדות המחנכים כ-15,000 בנים ובנות כ"י

עוד בהיות רק 4 ישיבות בני עקיבא פוזרות על מפת הארץ: כפר הרא"ה, נתיב מאיר, בר יוחאי ונחל יצחק - ראו המייסדים וראשיהם צורך חיוני ביצירת מרכז אשר תפקידו יהיה לכוון את העבודה החינוכית, לקבוע תוכנית לימודים אחידה, מסכת אחידה למחזור שש-שנתי, לוח חופשות אחיד ושמירה על העמקת השקפת עולמה של היהדות הדתית לאומית לאורו של מרן הרב זצ"ל.
 המרכז עשה רבות בפתיחתן של 13 ישיבות נוספות במרחבי הארץ ואף יצר מסגרת חינוכית ל-9 אולפנות לבנות "מקבילה" למסגרת חינוכית של הבנים וכן בפתיחתן של 5 ישיבות הסדר, ישיבה מכינה ומכללה לבנות ודאג גם לביסוס מבחינה כלכלית.

עוד לפני האינטגרציה במערכת החינוך בכללותה, דאג המרכז לקלוט במסגרתו את בני עירות הפיתוח וישובי הספר והקדיש מאמצים ויוזמה לקליטת זרמי העלייה מהגלויות השונות גם בתקופה האחרונה, העולים מרוסיה ומאתיופיה, ונתנה להם אפשרות להעלאת הרמה החינוכית. עשרות בשנים עמדו בראש המרכז הרבנים נר"ה ובינה ז"ל ויבלח"א הרב אברהם צוקרמן והמנכ"ל מר אברהם דימנט. הרב צוקרמן בהגיעו לגבורות התפטר מלכהן כיו"ר ובמקומו נבחר הרב חיים דרוקמן ועם סיכום העבודה של שנת הלימוד תשנ"ו פרש מר דימנט ובמקומו נכנס מר אלחנן גלט.
 אין כל ספק כי חילופי הגברא יביאו גם לתנופה חדשה ומבורכת למרכז ופעולותיו.

ישיבות תיכוניות

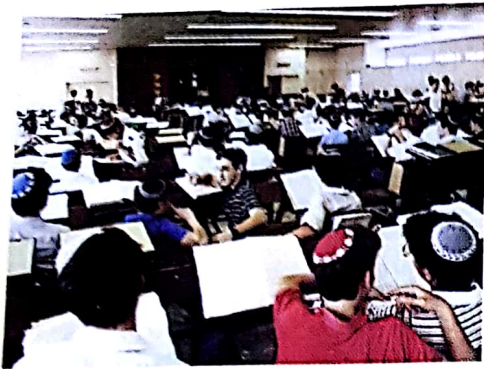
ישיבות בני-עקיבא מקנות לתלמידיה חינוך תורני והשקפת עולם דתית לאומית ברוח משנתו של מרן הרב קוק זצ"ל.
 ראשי הישיבה הרמ"ם והמורים - בוגרי ישיבות ההסדר שוקדים על תוכניות חינוכיות עדכניות, פעילות העשרה וחינוך לאהבת התורה העם והארץ ולהרחבת אופקים בתחומי התרבות והיצירה. לימודי התיכון בפיקוח משרד החינוך מאפשרים מגוון מגמות ברמה גבוהה לתלמידים ע"פ התאמתם האישית. בוגרי ישיבות בני-עקיבא משתלבים ברוח תורה ועבודה במגוון תחומי העשייה במדינת ישראל.

- כפר הרא"ה כפר הרא"ה 38955 טלפון: 06-365115 פקס: 06-366714
- נתיב-מאיר ת"ד 16050 ירושלים 91160, טל. 02-6422572, פקס. 02-6418678
- נחל-יצחק נחלים 49950 טל. 03-9371500 פקס. 03-9328827
- תקות-יעקב שדה יעקב 30080, טל. 04-9831477, פקס. 04-9831544
- רעננה ת"ד 30 רעננה 43100, טל. 09-429929 פקס. 09-904315
- אור-עציון מרכז שפירא 79411, טל. 08-8501435 פקס. 08-8582968
- אוהל-שלמה קרית וולפסון ת.ד. 4537 באר שבע 84144, טל. 07-6411184 פקס. 07-6434801
- פרחי-אהרון חיפה קרית שמואל 26345, טל. 04-8758195 פקס. 04-8770501
- יד-אברהם ת"ד 140 נתניה 42101, טל. 09-623450 פקס. 09-610489
- בית-יהודה כפר מימון 85225, טל. 07-9942797 פקס. 07-9944257
- בית-שמואל ת"ד 403 חדרה 38103, טל. 06-332753 פקס. 06-333931
- נוה-הרצוג ת"ד 136 אשדוד 77100, טל. 08-8525672 פקס. 08-8533306
- אדר"ת ת"ד 200 בת-ים 59101, טל. 03-5534456 פקס. 03-5535662
- המכינה המרכזית ליב"ע גבעת שמואל 51905, טל. 03-5325565 פקס. 03-5323942
- בר-יוחאי מירון 13910, טל. 06-989043 פקס. 06-987083
- תו"מ - חרב לאת 38860, טל. 06-365339 פקס. 06-366621
- מט"ת שפיר מרכז שפירא 79411, טל. 08-8501612 פקס. 08-8502989
- הישיבה התיכונית ת"ד 582 בני ברק 51104, טל. 03-6190835 פקס. 03-6184639

ישיבות ההסדר

יסודם של ישיבות ההסדר ע"י מרכז ישיבות בני-עקיבא מייצגת את המשך המהפכה התורנית בהציעה מסגרת יהודית של "ספרא וסייפא" - בה ניתן לשלב לימוד תורה מעמיק מפי תלמידי חכמים מובהקים תוך עיצוב אישיות של בן-תורה ירא שנים עם שרות צבאי להגנה על העם והארץ. וזאת רחלק מתפיסת העולם של הציונות הדתית.

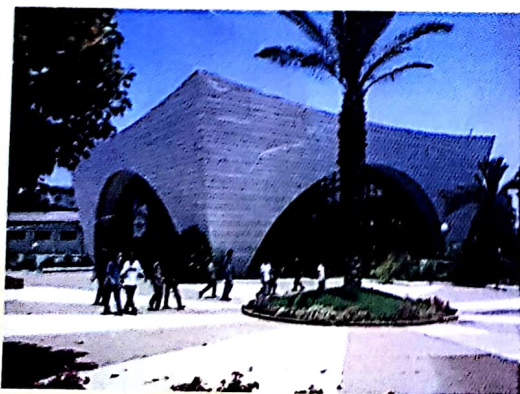
- ישיבת הכותל ת"ד 603 ירושלים 91006, טל. 02-6288175, פקס. 02-6271180
- ישיבת הגולן מרכז חיספין 12920, טל. 06-6763063, פקס. 06-6762126
- ישיבת מעלות ת"ד 222 מעלות 24952, טל. 04-9979708, פקס. 04-9972790
- ישיבת אור-עציון ת"ד 92 מרכז שפירא 79411, טל. 08-8586805, פקס. 08-8502035
- ישיבת נוה דקלים נוה דקלים 79779, טל. 07-6847140, פקס. 07-6847785

אולפנות

רשת אולפנות בני-עקיבא שמו להם למטרה לשקוד על חינוך הבת לחיי מצוות ואהבת הזולת ולחיי תורה ועבודה בחיי היום יום. בצד תכנית הלימודים העשירה והמתקדמת מקפידים צוות המחנכים על תוכנית מגוונת בתחומי החברה וההתנדבות. בוגרות אולפנות בני-עקיבא מעידות על הצלחת הדרך החינוכית והעמדת דור של בנות המקימות בתים נאמנים בישראל ומשתלבות בעשייה החלוצית ברחבי המדינה.

- אולפנא כפר פינס 37920 טל. 06-371344, פקס. 06-370436
- אמנה ת"ד 144 כפר-סבא 44101 טל. 09-7654618, פקס. 09-7673444
- צפירה צפריה ת.ד. 35 בית דגן 50250 טל. 03-9606686, פקס. 03-9607089
- סגולה ת"ד 3179 קרית מוצקין 26131 טל. 04-8711225, פקס. 04-8700087
- מירון 13910 טל. 06-987162, פקס. 06-987083
- רעות בית בלומה שמואל הנגיד 8 פתח תקוה 49275, טל. 03-9340023, פקס. 03-9347710
- נאות אברהם ת"ד 315 ערד 89103, טל. 07-9971411, פקס. 07-9959659
- אבן שמואל אבן שמואל 79585, טל. 07-6811990, פקס. 07-6811986
- אולפנית רח' לילנבלום 7 תל-אביב 65131, טל. 03-5177434, פקס. 03-5100570

חנוך גבוה לבנות

- אורות ישראל אלקנה 44814, טל. 03-9362172, פקס. 03-9362288
- אורות עציון ניצן 79287, טל. 07-6758025, פקס. 07-6728677

"ישיבות נקים בכל מקום"

שכינה למראשותיו של חולה

ליל ז' כסלו. למשמע דברים מרוממים מכתבי הרב חרל"פ זצ"ל, קרא
הרב גרייה בקול גדול:

”קר לי... תחממו אותי בדברי-תורה.
תאחזו בארץ ישראל ובקדושתה.
תנו לי להגיד שלום לארץ ישראל ולהפריד ממנה
באהבה, בשמחה וברצון.
קדושה אני מבקש
קדש קדשים אני מבקש
תנו לי קדושת ארץ ישראל
תני לי קדושת אהבת ישראל
תנו לי הרגשת קדושת ארץ ישראל.
תנו לי הרגשת קדושת עם ישראל.”
אז קרא כמה פעמים בקול גדול:
”שמע ישראל ד' אלוקינו ד' אחד.”

"יש מי שמקשיב לשירת האותיות,
יש מי שמקשיב לנגון הנשמה שבתוכן
ומעריץ את אשיותו של מֶרֶן הֶרֶב זצ"ל
לא רק מתוך מה שנכתב עליו
אלא גם מתוך איך שנכתב עליו".

(הרב נריה זצ"ל, לקוטי הראי"ה ב')

הרב משה צבי נריה זצ"ל יסד סגנון חדש של ביוגרפיה, מרקם פרקי-חיים עם קטעי-הגות, ספורי תולדות ומאמרים עיוניים, משולבים יחדיו בסגנון עברי רענן חי וקולח. במסגרת ספריו להאדרת דמותו של הראי"ה שורטטה דמות דיוקנו של הרב בהיקפה, מעמקיה ורוממותה.

א. "טל ראי"ה" — ביאוגרפיה מקיפה על שלושים ותשע שנות חייו הראשונות של הראי"ה בחו"ל והמושבות העבריות.

ב. "חיי הראי"ה" — תיאור שנות רבנות יפו בימי העליה השניה. הרב קוק זצ"ל מתמודד עם הבעיות המחשבתיות, התרבותיות וההלכתיות של דור התחיה בגישתו המקרבת והיחודית.

ג. "מועדי הראי"ה" — משקף את החגים ומועדי השנה במחיצתו של הרב. שמחתו במועדי-קודש ואבלו בימי-חורבן, ארחות-קדושה והנהגות מופלאות הממחישים בחיוניות מופלאה את דמותו הסגונית כששטריימל לראשו וחלוצי הדור לידו.

ד. "שדה הראי"ה" ו"לקוטי הראי"ה" — ארבעה ספרים בהם מועלים פרקי-חיים ואישים אשר צמחו ועטרו את שולחנו, ישיבתו, ומושפעיו בחיי הציבור הסוערים בשנות רבנותו של הרב. תיאורים ממקור ראשון על אישי-תורה ורוח, אישי ציבור ידועים שדמויותיהם מאירות ומנחות את דור התחיה כר' אריה לויין, אבי האסירים, ה"נזיר" ר' דוד הכהן, וגידולי גדולי הישיבה המרכזית העולמית "מרכז הרב". מהם אישים שדמויותיהם הווארו לראשונה במלוא שיעור קומתם הרוחנית.

ה. "שיחות ראי"ה" — שילוב פרקי-הגות וציוני-דרך בכנינו הרוחני-אישי של הראי"ה.

ו. "משנת הרב" ו"אורות התפילה" — תורת-הגאולה במשנה סדורה בנושאי תורת-ארץ-ישראל, ציבור ויחיד ועבודת התפילה.

ז. "צניף-מלוכה" — חבור מקורי בו נתבררו הלכות מדינת ישראל, ארץ ישראל וקדושתה והלכות ציבור. הנושאים הנם מורי-דרך לבנית תשתית הלכתית לבנין מדינה-תורנית.

ח. "ענבי-פתחיה" — חבור על סוגיות בש"ס בדרך הלימוד הישיבתית-קלסית. הנושאים, חדשים-גם-ישנים, מוגשים בשפה ברורה ומוטעמים לכל יודעי-תורה.

קרן מלגות מרכזית

ע"ש הרב משה צבי נרייה זצ"ל
על יד מרכז ישיבות בני-עקיבא

קרן המלגות הוקמה ע"י מרכז ישיבות בני-עקיבא במלאת שנה
לפטירתו של הרב נרייה זצ"ל והיא שמה לה למטרה לסייע
בקליטת תלמידים חסרי אמצעים למוסדות הורשת.
בכך מבקש המרכז להמשיך בהגשמת אחד היעדים אותו יציב
הרב נרייה בחייו, לאפשר לכל נער ונערה חנוך תורני ברמה
גבוהה ברוח הציונות הדתית.

תרומות לקרן ניתן להעביר אל:
מרכז ישיבות בני עקיבא
קרן מלגות ע"ש הרב נרייה זצ"ל
רח' דובנוב 7 תל-אביב 61400
לפרטים נוספים: טל. 03-6916011